

14 август 2011 | 11:47 | Агенция "Фокус"

Начало / Избори

София. В Партия за хората от народа постъпиха документи, от които стана ясно, че има злоупотреби в размер на над 2 милиона лева в обществените поръчки на Столична община. Това каза Андрей Георгиев, кандидат за кмет на гр. София, от Партия за хората от народа, на пресконференция, предаде репортер на Агенция „Фокус“.

Георгиев обясни, че на 21 юли 2009 г. общинската фирма „Столичен Електротранспорт“ ЕАД обявява нова обществена поръчка. Тя е за доставка на трамвайни мотриси втора употреба, до 30 броя, както и същия брой прикачени вагони. На конкурса се явяват три фирми – „ЕЛИА“ АД, FBW – Брандербург и „Ман ферошал“, но две от тях са отстранени от процедурата неоснователно. Остава само „ЕЛИА“ АД.

През 2010 г. „Столичен Електротранспорт“ ЕАД подарява конкурса за доставка на 22 броя трамвайни композиции на приблизителна стойност 3 000 000 лв. на „ЕЛИА“ АД. На търга в Германия се явяват две фирми - „Столичен електротранспорт“ и „Геострой електро“. Търгът е спечелен от фирма „ЕЛИА“ с минимална разлика от първоначалната цена, а именно 66 броя мотриси и 39 броя вагони.

Към днешна дата са доставени две партии трамваи по спечеления конкурс – 16 броя мотриси, втората – 16 броя вагони, които се намират в „Столичен Електротранспорт“ ЕАД, като до края на септември 2011 г. предстои доставка на всичките по конкурса. Закононарушенията по договора са свързани с това, че е представена фалшива референция на фирма „ЕЛИА“. След като Столична община получава доказателства за това, договорът за доставката не е прекъснат. Освен това допълнително условие по конкурса е да бъдат доставени мотриси и вагони с одобрени от комисията серийни инвентарни номера. „Ако бъде направена проверка на тези номера с реално доставените, ще бъде установено, че почти половината се различават, а тези, които липсват са още в депо на гр. Хале, Германия“, каза Георгиев.

На пресконференцията присъства Павел Чернев – секретар на Партия за хората от народа и кандидат за президент на България. Присъстват още Румен Димитров, Галя Грошелва и Владимир Симеонов, които са членове от градското ръководство на партията и кандидати за общински съветници.

В-к "Земя"

15.08.2011 г., стр. 4

Написано от Боян Стефанов
Вторник, 16 Август 2011 07:01 -

Сезират Еропарламента за злоупотреби на Столична община

За злоупотреби в размер на над 2 млн. лв. в обществените поръчки на Столична община съобщи вчера Павел Чернев от Партия за хората от народа. От партията са информирали за случая Комисията за конфликт на интереси и ресорните комисии в Европейския парламент. Чернев представи документи, постъпили при тях преди 2 месеца, от които става ясно, че нарушенията са от 2009 г, на общинската фирма „Столичен електротранспорт“ ЕАД, обявила обществена поръчка за доставка на 30 трамвайни мотриси, втора употреба. Конкурсът е спечелен от фирма „ЕЛИА“, чрез фалшива референция. Въпреки че Столична община е получила доказателства за това, договорът за доставката не е прекъснат. Използвани са и фалшиви документи от германско дружество, затова от партията смятат, че случаят ще има международен отзвук. По начина, по който се харчат средствата на Столична община, и обявеният бюджет от 3 млн. лв. няма да е достатъчен, заявиха от Партия за хората от народа.

В-к "Труд"

15.08.2011 г., стр. 8

Прокуратурата да разследва злоупотреби с обществени поръчки в Столичната община, поиска секретарят на Партия за хората от народа Павел Чернев. Според него нарушенията са за 2 млн. лева за закупуването на трамваи.

В-к "Труд"

15.08.2011 г., с. 16

Комунизъм за 50 милиона в столичния градски транспорт

Написано от Боян Стефанов
Вторник, 16 Август 2011 07:01 -

Човекът е човек, когато е на път - само като го прочетеш, и ти става ясно, че поетът не е успял да се повози на градския транспорт в София. Ако беше доживял, сигурно щеше да съжалява повече, отколкото ние, за ненаписаното и несътворено от него. И не защото положението е толкова страшно - все пак нещата се подобряват. Бавно. Ужасно бавно. Като в песента „Някак неусетно почти“. Сигурно е търсен ефект - промените така да не се забелязват, че да оставаме с впечатлението, че живеем по законите на Мърфи - все ни се случват лошите неща: когато тръгваш за работа, рейсът ще е претъпкан, ще закъснява. Когато е топло, хората няма да са се изкъпали, защото точно тогава им ремонтират водопровода. Когато е студено, най-плътно прилепналите за теб пътници ще са точно онези, които обичат киселото зеле и чесъна.

Мъка, много мъка... в това да си пътник в софийския градски транспорт. Може пък това да е проблемът на задръстванията - неистовото желание на софиянци да не ползват градския транспорт.

Добре че започнаха да правят метрото но защо ли никой не се заема с анализ и реструктуриране на съществуващите линии, така че да постигнем обичайния за света ефект - (намаляване с 50% на разходите по трасето на метрото - не знам. Може и да научим. Но първо - ако ще ни казват нещо, то нека ни отговорят защо спирките на така чаканото метро не са свързани с никакъв друг транспорт. Естествено, не в центъра на града - там е бъкано от спирки, от транспорт, от коли, от хора.

Защото София така си се развива - с наложителното преминаване на всеки през центъра. Сигурно за да не забравяме, че както и да се казва кварталът ни - „Надежда“, „Младост“, „Обеля“, където и да живеем - все пак сме в София, на жълтите павета, столичани.

Да се върнем на транспорта. Желанието ми да пиша се събуди от констатацията, до която стигнах, като се задълбах в транспортните проблеми - комунизмът си седи и никакво намерение няма да си отива от градския транспорт. Така установих два прости факта. Първият е, че Васко Кръпката не се вози на градския транспорт, за да ги пее тези работи. Вторият, че щом има комунизъм, значи има далавера. Питате се каква? За милиони, естествено. Магическата за Столичната община цифра 50 милиона и тук я има. Нумерология ли е, какво ли - не знам. Знам само, че се харчат излишно - т.е. без да се дава в замяна услуга, -по 50 милиона годишно. Защото в София транспортът се плаща на километър. Почти по 3 лева. Не за пътник. Пътникът - той какво ли отношение има към градския транспорт?! Явно въпросът е да си връткат километри, да си трупаме амортизация, да си вземаме паричките. Пътниците - това е някаква досадна подробност към общия разход (да не забравяме, че от софийския бюджет перото за градски транспорт е второто по обем - 114 милиона лева). Подробност, показвана и дискутирана само когато трябва да се вдигнат цените на билетите и картите, и то единствено с тезата, че гратисчиите са виновни за състоянието и проблемите с парите за градския транспорт. Вярно е, че бием всякакви рекорди по гратисчилък - повече от два пъти над най-високия процент европейски хитреци. Но е и вярно, че докато от година на година си спорим как да се преборим с тази напаст, категорично забравяме, че контролът над градския транспорт не е контрол над пътниците, а контрол върху услугата.

Каква услуга, ще възразите - има ли въобще такава?! Като се замисля, пазарно никак - няма. Има един ми ти транспорт, едни рейсове, трамваи и тролейбуси, които си навъртат километри, за което им се плаща. Ако някой иска и има търпението да чака, да се блъска, да плаща и да се вози - да го прави. Негов си е проблемът как ще се справи.

Написано от Боян Стефанов
Вторник, 16 Август 2011 07:01 -

А по света не е така. Удобства са им създали - билетчета с цена, съобразена с броя спирки; или с часове - ако ти е по-удобно, защото сменяш повече превозни средства; разни там уреди, апарати, хора - продават ли продават карти и билети, за да си върже транспортът бюджета. Глезотии. Не знаят ли тези хора, че е достатъчно да се седне и да се направи схемата - трябват ни Х пари (100 милиона например), изминаваме У километра (1000 месечно например), следователно - да ни плащат на месец 100 000 лева. Просто и суперфективно. Но не за гражданите. Не за онези, които разчитат и градският транспорт е единственият начин да изминат пътя до работата си, за да се трудят и получат едни пари, с които какво да направиш, освен да си платиш данъците, таксата смет, парите за транспорта, за жилището, за училището и детската градина, за лекаря, за зъболекаря, за....

И после се чудим защо гражданите не обичат политиките. Какво да им обичат - проблемите си имат прости и ефективни решения, които неизбежно водят към по-малки харчове. Като въвеждане на пазарните принципи в транспорта например - да се плаща за превозен пътник, цената на услугата да е различна при различните градски зони поради трафика и всичко това да зависи от качеството на услугата „градски транспорт. А гражданите - да заплащат реалната цена. Сега положението е като на война - ако дадем преференция на пенсионерите, няма да дадем на студентите и учениците. Защо? Няма пари. А има пари да се дават „бадева", както казват старите хора. Превозвачите ще кажат - ама разходът на един рейс е толкова, скъпо е. Ами тогава може би е по-евтино да се купуват поетапно чисто нови рейсове, вместо да ни мъчат с разни рециклажи. И май само в София това е проблем. В другите градове договори се сключват фирмите, които гарантират и нов автобусен парк.

Въобще докога ще продължава това мислене по социалистически - търпение му е майката, светлото бъдеще ще дойде. Нищо че от година на година го отлагаме - то само става все по-светло и по-красиво. И да плащаме за нещо, ама какво- му е качеството - няма значение, само то е, друго няма. Кога ще приемем, че демокрацията означава управлението да мисли за днес. И като мисли за днес, да прави така, че всяко днес да е по-добро. В демокрацията това е бъдещето - по-доброто днес.

Трудно ли е да се седне на разговор с гражданите и да се разберем - градският транспорт да работи, както се работи навсякъде, когато има много работа - т.е. като има час пик, има и повече транспорт, защото има повече хора да се возят - има проблем, решаваме го. Защо не въведем изискването - возят ни само превозни средства, които лятото са прохладни, а зимата топли? Защо не отделим пари за автоматична система за отчитане, продажба и контрол на билетите и картите, които само за година ще започнат да се връщат с печалба? Защо не започнем да мислим и управляваме на принципа „а ако ми се случи на мен", вместо единственото, което е пред очите ни, да са листове с цифри?

Сигурно има точен и добър отговор на тези въпроси. Проблемът е, че хората не го знаят. И единственото, за което се сещат, е - далавера. Уравнението е просто: има пари - няма качество на услугата политическа хранилка. И политиките сме в дълг с отговорите. И с качеството. Дори с услугата управление. От избори на избори се зачекват една или друга тема, една или друга липса на отговори и натрупали се въпроси. А градският транспорт си се движи. Врътка километри. Получава пари. И недоволства. Също като гражданите. Защото няма удовлетворение там, където няма добре свършена работа. Доволни са само онези, които разпределят парите. А те са

Написано от Боян Стефанов
Вторник, 16 Август 2011 07:01 -

някак подозрително едни и същи при този така губещ градски транспорт. Да им се чудиш на мазохизма - как така са се вкопчили в нещо, от което само губят. В това кълбо от проблеми и омотани без всякаква логика милиони, изнервени и оставащи анонимно търпеливи, софиянци отдавна са се примирили с невъзможността да доживеят да се превърнат в човеци, защото са на път. Средно по 90 минути на ден. Не сме човеци, а стока, превозвана на километър. За което „удоволствие“ си плащаме. Докога ли?!

* Авторът е кандидат за кмет на София.